

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 15. sierpnia 1906.

Treść: (№ 161—165.) 161. Obwieszczenie, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do ordynacji cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872. — 162. Rozporządzenie, którem uzupełnia się częściowo rozporządzenie z dnia 21. sierpnia 1871, zawierające przepis o egzaminach z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i w seminariach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminariach nauczycielskich. — 163. Obwieszczenie, dotyczące się przeniesienia czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryjeście. — 164. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wypłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Brñx. — 165. Obwieszczenie, którem ogłasza się w zmienionej i uzupełnionej formie przepisy, dotyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróжных)

161.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 17. lipca 1906,

którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do ordynacji cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872,
Dz. u. p. Nr. 171.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustaloną została nowa ordynacja dla miar i wag, podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydany przez c. k. główną Komisję miar i wag dodatek do ordynacji cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872. Dz. u. p. Nr. 171.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Fort whr.

Czterdziesty piąty dodatek do ordynacji cechowniczej.

z dnia 19. grudnia 1872.

Do § 37 do 40.

Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się także sacharometry dla 0 do 8 procent, jeżeli odpowiadają poniżej podanym warunkom.

I. Postanowienia, dotyczące się jakości sacharometrów.

1. Z czystego i od wolnego od szkła wyrobiony sacharometer nie ma być dłuższy jak 440 mm; średnica trzonka wynosić ma przynajmniej 4 mm.

2. Koniec trzonka i łącząca się z nim bezpośrednio część jego długości co najmniej 2 mm, muszą być wewnątrz zaopatrzone powłoką czerwonego laku woskowego.

Górny brzeg podziałki na papierze musi być oddalony od dolnego brzegu tej powłoki co najmniej o 10 mm.

Dolny brzeg skrawka papierowego może leżeć najwyżej o 10 mm wyżej, aniżeli miejsce zlutowania trzonka ze sacharometrem właściwym.

3. Podziałkę na papierze, znajdującą się wewnątrz trzonka podzielić należy według procentów dziesiątych od 0 do 8 procent. Średnia odległość dwóch po sobie następujących kresek procentowych nie może być mniejszą jak 20 mm.

Kreski całym procentom odpowiadające oznaczyć należy wyraźnie, przyczem kreski te muszą być dłuższe od kresek oznaczających pięć dziesiątych, a te znowu dłuższe, aniżeli kreski dziesiątne.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 mm ponad miejscem wlutowania na trzonie.

Odstęp najwyższej kreski podziałki od końca trzona nie może wynosić mniej jak 20 mm.

Różnica w położeniu pojedynczych kresek podziałki w stosunku do idealnie ciągłej podziałki nie śmie przekraczać 0.01 procent.

Wskazania przyrządu nie mogą w żadnym punkcie różnić się od wskazań rzetelnych o więcej jako 0.02 procent.

Podziałkę w mowie będącą należy dalej opatrzyć numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca sporządzenia przyrządu, tudzież oznaczeniem: „Sacharometer dla procentów wagi przy + 14° R — czytać z góry“ i umocować w trzonie u góry karukiem, w zwyczajny sposób w mały otwór zaopatrzonym, na dole zaś lakiem woskowym.

4. Wtopiony w sacharometer ciepłomierz opatrzony być musi umocowaną w górze i u dołu podziałką z papieru lub kartonu, noszącą na przedniej stronie podziałkę od 1° R niżej zera do 26° R ponad zero. Kreski piątek i dziesiątek muszą być odpowiednio przedłużone a ostatnie nadto wyraźnie ocyfrowane.

Odległość kresek stopni 0 do 26 nie może wynosić mniej jak 64 mm, błędy zaś podziałki nie mogą przekraczać 0.1°.

Na podziałce musi być następnie wyraźnie podane oznaczenie: „Termometr podług Réaumur“. na odwrotnej zaś stronie nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy przyrządu, tudzież napis:

„Wskazania tego przyrządu redukuje się podług należących do tegoż tablic urzędowych.“ (Por. rozdział II, punkt 7.)

Nie stanowi jednak usterki, jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy umieszczone będą ewentualnie na podziałce sacharometra (por. punkt 3).

Rtęć musi tak przy wzrastającej jak i przy spadającej ciepłocie tworzyć zupełnie regularną kopułkę,

nie śmie się ciągnąć skośnie, przyczepiać do szkła oraz nie śmiać się tworzyć bańki.

Przy łagodnem przewracaniu przyrządu nie powinien się słupek rtęci przerywać lub spływać, przy oziębieniu na 13° R poniżej zera chować się on powinien do naczynka ciepłomierza.

Wskazania ciepłomierza, którego rurka włoskowa, bez rozszerzenia, wyciągniętą być musi w ostry koniec, mogą być co najmniej o 0.5° za wysokie, względnie za niskie.

II. Urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie.

5. Urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie sacharometrów odpowiadających wyżej podanym postanowieniom przeprowadza c. k. główna Komisya miar i wag (we Wiedniu, II., Prager Reichsstraße Nr. 1, okręg doręczyń pocztowych XX/2).

Przed poddaniem tych sacharometrów badaniu pozostawać mają one z reguły przez jeden miesiąc (licząc od chwili ich przedłożenia) w składzie c. k. głównej komisji miar i wag.

C. k. głównej komisji miar i wag wolno jednak ograniczyć ten okres składu, o ile przyrząd odnośny sporządzony jest dowodnie z takiego gatunku szkła, przy którym zmiany objętości i kształtu z biegiem czasu są — jak to z doświadczenia wiadomo — nieznaczne.

6. Na przyrządach odpowiadających powyższym warunkom umieszcza się na trzonku pomiędzy powłoką laku woskowego a podziałką, tudzież na samym sacharometrze po jednym stemplu w kształcie orła .

Obok większego znaczka stemplowego na samym sacharometrze umieszcza się bieżącą liczbę protokołu.

7. Dla każdego uwierzytelnionego sacharometru wygotowuje się poświadczenie badania; zawiera ono numer wyrobu, urzędową liczbę protokołu, miesiąc i rok sporządzenia przyrządu, oraz wagę jak i potwierdzenie uiszczonyj należytości za oocowanie. Do poświadczenia badania dodany jest przepis sposobu użycia wraz z potrzebnymi tablicami redukcji.

Do każdego, z jakiegokolwiek powodu do oocowania, względnie ostemplowania nie przyjętego sacharometru wydaje się poświadczenie zwrotu, zawierające szczegóły stwierdzonych usterek i również potwierdzenie uiszczonyj należytości (należytości manipulacyjnej, względnie zwrotnej) porów. rozdział III, punk 9 i 10.

8. Jeżeli strona zgubi poświadczenie badania, należące do sacharometru lub też, jeżeli poświadczenie takie stanie się niezdatne do użytku, natenczas można wnieść prośbę do c. k. głównej Komisji miar i wag o wystawienie duplikatu.

Do podania, które ma być ostemplowane, należy dołączyć przypadający dla każdego duplikatu z osobną znaczkę stempłową wartości 2 K i podać urzędową liczbę protokołu, pod którą sacharometr został uwierzytelniony, numer fabryczny przyrządu oraz nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy.

Za wystawienie duplikatu, jeżeli oryginalnego poświadczenia badania się nie przedkłada, uiszcza się kwotę 2 K 40 h. w razie przedłożenia go, 80 h.

III. Należytości za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie.

9. Dla sacharometrów, których nie przyjmuje się do urzędowo-cechowniczego postępowania z powodu łatwo spostrzegalnych usterek w konstrukcyi, uiszcza się należność manipulacyjną w kwocie 60 h od sztuki.

10. Od sacharometrów, przy których przy badaniu stwierdzono, że nie odpowiadają warunkom wymaganym dla urzędowego uwierzytelnienia, uiszcza się należność w kwocie 10 K od sztuki.

Tak w tym jak i w poprzedzającym przypadku zwraca się sacharometry stronie z dołączeniem poświadczenia zwrotu, które zawierać będzie urzędowe potwierdzenie uiszczonej należności zwrotnej, względnie manipulacyjnej (porów. rozdział II, punkt 7, ustęp 2).

11. Za urzędowe badanie i uwierzytelnienie sacharometrów opłaca się należność w kwocie 20 K (porów. rozdział II, punkt 7).

IV. Ponowne urzędowe sprawdzanie, względnie uwierzytelnienie (powtórne cechowanie.)

12. Wskazaniem jest, by sacharometry, w odpowiednich odstępach czasu poddawać powtórnemu urzędowemu badaniu, względnie uwierzytelnianiu, gdyż, jak doświadczenie uczy, ulegają one zniekształceniu i utracie masy, co może naruszyć ewentualnie wskazania przyrządu.

Za ewentualne ponowne badanie, względnie uwierzytelnienie sacharometru opłaca się należności, wymienione w poprzednim rozdziale III.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

162.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 27. lipca 1906,

którem uzupełnia się częściowo rozporządzenie z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, zawierające przepis o egzaminach z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i seminariach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminariach nauczycielskich.

W częściowem uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, uznaję za stosowne rozporządzić, że ci abiturycenci kursów dla kandydatów na nauczycieli w konserwatorium wiedeńskim, którzy na przyszłość uzyskają świadectwo dojrzałości, pod względem złożenia dowodu uzdolnienia na nauczycieli gry na organach w seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich mają być zrównani z kandydatami, którzy zdolność tę na nauczycieli udowodnili — po myśli wspomnianego przepisu — egzaminem złożonym ze skutkiem przed oznaczoną tamże komisją egzaminacyjną.

Marchet wlr.

163.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lipca 1906,

tyczące się przeniesienia czynności wyciskania znaczków stempłowych i stempłowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stempłowego na krajową kasę skarbową w Tryjeście.

Oдноśnie do punktu 1. ustępu 3 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 1. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 239, i § 2. punkt 2 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, o urzędowem wyciskaniu znaczków stempłowych, następnie odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 103, zawierającego spis urzędów upoważnionych do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych, obwieszcza się, że czynności urzędowego wyciskania znaczków stempłowych na rachunkach, listach przewozowych i niezapisanym papierze, tudzież przestemplowywania znaczków stempłowych na zagranicznych papierach wartościowych w Tryjeście, począwszy od 1. lipca 1906, porucza się zamiast urzędowi dochodów skarbowych i stempłowemu, krajowej kasie skarbowej tamże.

Korytowski wlr.

164.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lipca 1906,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Brüx.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Brüx w kwartalnych ratach z góry, płatnych dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w tym poborczym okręgu podatkowym w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5/6-ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1906.

Korytowski wlr.

165.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1906,

którem ogłasza się w zmienionej i uzupełnionej formie przepisy dotyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróжных).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do publicznej wiadomości, przez c. k. główną Komisję miar i wag w zmienionej i uzupełnionej formie wydane, co do należytości przez Ministerstwo handlu zatwierdzone przepisy, dotyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej, przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróжных).

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia; równocześnie przestają ob-

wiązywać przepisy ogłoszone obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 9. lipca 1889, Dz. u. p. Nr. 115, względnie przepisy dotyczące się tej wagi ogłoszone w Dzienniku rozporządzeń dla cechowania Nr. 32 z r. 1889.

Wskazówkowe wagi pomostowe dla kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróжных), wykonane według dopiero co wspomnianych dotychczasowych przepisów, można jednak jeszcze aż do 31. grudnia 1910 poddawać ponownemu ocechowaniu.

Fort wlr.

Przepisy

o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do ważenia kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróжных).

I. Opis i sposób działania wagi.

Wzór takiej wskazówkowej wagi pomostowej przedstawia dołączony rysunek.

1. Pomost, na którym umieszcza się ciężar, spoczywa na dopuszczalnym systemie dźwigniowym. Od końcowej krawędzi przynależnej dźwigni przesuwalnej idzie ciężar h , wprawiający w ruch przyrząd wskazówkowy, którego główne części składowe stanowią drążek wagowy, dźwignia środkowa i oś na której wskazówka spoczywa; urządzenie jego — prócz przyrządu do zamykania — uwidacznia rysunek.

2. Drążek wagowy nierównoramienny z osią obrotu przy e składa się z części A i B — w formie cięciw koła — jako ramienia krótszego i części D , przedstawiającej ramię dłuższe.

W słupie E , poniżej tego drążka wagowego umieszczona jest dźwignia środkowa F , do ramienia której przymocowane są ostrza d i f .

Na ostrzu f znajdującym się tuż koło osi obrotu g tej dźwigni zawieszony jest zapomocą ciężara h system dźwigniowy, na którym pomost spoczywa, podczas gdy ostrze d połączone jest z krótszym ramieniem drążka wagowego zapomocą ciężara i , którego koniec górnym przechodzi na taśmę stalową k , umieszczoną na zakrzywionej powierzchni części A .

Tak samo na zakrzywionej powierzchni części B i na zewnętrznej krzywiznie ramienia D drążka wagowego, skierowanego — gdy waga nie jest obciążoną — ku dołowi przymocowane są taśmy stalowe (l i m), z których pierwsza połączona jest z blokiem n znajdującym się na osi wskazówki, druga zaś obciążona jest stałym ciężarem dla przeciwwagi G .

By przy zmniejszającym się ciężarze wskazówka mogła się wstecz poruszać, przymocowany jest do osi

wskazówki *n* jeszcze drugi blok, na rysunku blokiem *o* zakryły, na którym zawieszony jest zapomocą taśmy stalowej przeciwważący ciężar *p*.

3. Do osi wskazówki przymocowane są dwie wskazówki w ten sposób, że na tarczach cyfrowych z obydwu stron umieszczonych, można wagę odczytać.

Te tarcze cyfrowe mają być sporządzone albo z metalu lub też z grubego na płycie metalowej silnie przytwierdzonego papieru.

Podziałka (skala) tarcz cyfrowych musi być w całych kilogramach wyrażona i odstępy jej nie mogą wynosić mniej jak 3 *mm*. Kreski mają być odpowiednio grube i łatwo widzialne.

Kreski oznaczające pięć i dziesięć kilogramów mają być nieco dłuższe od innych a kreski dziesięcioligranowe nadto wyraźnie ocyfrowane.

Podziałka musi zawierać oznaczenie „kilogram“.

O ile tarcza cyfrowa jest sporządzona z metalu (czytaj powyżej), muszą być umieszczone do wyciśnięcia stempla cechowniczego tuż przy pierwszej oraz przy ostatniej kresce podziałki kropki cyny lub ołowiu.

4. Tarcza cyfrowa ma zawierać oznaczenie: „Wskazówkowa waga pomostowa dla kolejowych pakunków pasażerskich“ albo „Wskazówkowa waga pomostowa dla pakunków podróżnych“, tudzież liczbę wyrobu.

5. Liczbą wyrobu (porów. punkt 4) oznaczyć także należy stałą przeciwwagę *G*.

6. Obydwie tarcze cyfrowe mają być opatrzone szkłem ochronnem, wstawionem z wewnątrz w ramie metalowa. Zamknięcie tych ram musi być tego rodzaju, by przy cechowaniu można je zabezpieczyć przez ostemplowanie na kropkach ołowiu lub cyny, lub też przez nałożenie plomby stemplowej.

7. Dźwignia środkowa *F* (porów. rysunek) obracająca się około osi *g* dźwiga służący do tarowania wagi ciężarek regulujący (ciężarek śrubowy) *H*, który oznaczony ma być literą „T“ lub też słowem „Tara“.

8. O ile waga ma być w ten sposób używana, że na pomost jej wwozi się i odważa naładowane pakunkami taczki lub wózki pakunkowe, musi na dźwigni środkowej *F* umieszczony być jeszcze ciężarek ruchomy *K*, służący do tarowania wspomnianych wózków, których waga zwyczajna wynosi 50, 100, 150 lub 200 *kg*.

W tym przypadku opatrzyć należy dłuższe ramie dźwigni środkowej *F* kreską *O* dla początkowego położenia ruchomego ciężarka *K* i stosownie

do wyżej podanych wag dla taczek na pakunki, cyframi 50, 100, 150, 200 z dodaniem oznaczenia „*kg*“.

9. Największa wytrzymałość, którą można na tarczy cyfrowej odczytać nie może wynosić mniej jak 200 *kg* a nie więcej jak 500 *kg*.

10. Celem zapobieżenia chwiejności wskazówek można ciężar i poniżej przedłużyć i połączyć z cienką kolbą, którą zanurza się w napełnionym wodą lub gliceryną cylindrze, nie dotykając jego ścian.

11. Wagę należy opatrzyć wskazówką wahadłową, której niezakryta długość wynosić ma co najmniej 300 *mm*.

II. Biuro cechownicze, sprawdzanie i stemplowanie.

12. Urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wyżej opisanych wskazówkowych wag pomostowych dokonać należy każdą razą w miejscu ich użycia. Do przeprowadzenia czynności urzędowej uprawniony jest każdy urząd cechownicze, do cechowania wag upoważniony.

13. Przy cechowaniu tych wag należy przestrzegać postępowania podanego w instrukcyi i wagę stemplować tylko wtedy, jeżeli

a) różnica pomiędzy wskazaniami podziałek na obydwu tarczach cyfrowych a wskazaniami rzetelnemi wynosi pomiędzy zerem a 250 *kg* co najwięcej 500 *g*, przy większych zaś wskazaniach jak 200 *kg* nie więcej jednak jak $\frac{1}{500}$ odnośnego rzetelnego wskazania, i jeżeli

b) ta granica błędów także przy kilkakrotnem układaniu tego samego ciężaru na rozmaitych miejscach pomostu nie zostanie przekroczoną.

14. Stemplowania dokonuje się tuż przy pierwszej, jakoteż przy ostatniej kresce podziałek na obu tarczach cyfrowych (porów. punkt 3); do każdego stempla na tarczy cyfrowej dodaje się liczbę roku. Oprócz tego stempluje się:

Stałą przeciwwagę *G* i to poniżej liczby wyrobu (porów. punkt 5), następnie dźwignię środkową *F* lub umieszczone ewentualnie na tej środkowej dźwigni urządzenie ruchomych ciężarków (porów. punkt 8) a wkońcu zamknięcie ram metalowych, w które wstawione są szkła ochronne dla tarcz cyfrowych (porów. punkt 6).

III. Należytości za ocechowanie.

15. Za ocechowanie, względnie sprawdzenie bez stemplowania wskazówkowych wag pomostowych dla kolejowych pakunków pasażerskich uiszcza się należytości ustalone dla wag pomostowych strasburskich o tym samym udźwigu.

16. Oprócz tego strona ponosi koszty delegowania organu cechowniczego i ma postarać się o dostarczenie sił pomocniczych. Następnie rzeczą jej jest dostarczyć potrzebnych ciężarków do obciążenia, które mogą być także cechowane ciężarki handlowe.

Na żądanie strony można ewentualnie użyć do przedsięwzięcia czynności urzędowej także urzędowego materiału do obciążania, w którymto przypadku powstałe koszty również strona ponosi.

17. O ile taryfa w pewnych przypadkach przewiduje uwolnienie od należności, względnie zniżenie tejże (porów. uwagi wstępne do taryfy należności za ocechowanie, punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, dalej rozporządzenia ministerjalne z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227), udzielać się będzie tyż takżę przy sprawdzaniu,

względnie uwierzytelnianiu w mowie będących wskazówkowych wag pomostowych.

IV. Powtórne cechowanie.

18. Wskazówkowe wagi pomostowe dla kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych) podlegają peryodycznemu cechowaniu przed upływem każdego dwóch lat, jakoteż powtórnemu cechowaniu w razie utraty zdolności do użytku.

Przy powtórnym cechowaniu obowiązują co do granic błędów dwa razy większe wartości jak przy pierwszym cechowaniu (porów. punkt 13).

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. E. główna Komisya miar i wag:

Lang wr.

